

List pasterski na Wielki Post

Ożywmy modlitwę w rodzinie

tekst

KRZYSZTOF KRÓL

redaktor wydania

To była kobieta, która w jednej ręce trzymała maleńkie dziecko, a w drugiej miała pisma św. Jana od Krzyża i je czytała – mówi bp Paweł Socha (s. IV i V). Wcale nie chodzi o osobę konsekrowaną, ale matkę pięciorga dzieci. Pomimo domowych obowiązków, jeszcze w czasach Polski Ludowej znajdowała czas na prowadzenie rekolekcji dla kleryków, kapłanów i świeckich. W historii Kościoła Ziemi Zachodnich pamiętajmy nie tylko o kapłanach i siostrach zakonnych, ale także o wyjątkowych osobach świeckich. Dobrą Nowinę innym nieśli także lekarze, nauczyciele, robotnicy i gospodynie domowe.

Wielki Post, beatyfikacja i peregrynacja – to główne tematy słowa bp. Stefana Regmunta do diecezjan. Wielkopostny list zostanie odczytany 20 marca.

W liście pasterskim biskup zachęca wiernych, aby wzięli udział w uroczystościach beatyfikacyjnych w Rzymie. – Nie dajmy się zniechęcić medialnym doniesieniom o rzekomych trudnościach związanych z wyjazdem do Rzymu. Odważnie dołączmy do uczestników świętego zgromadzenia w w Rzymie – czytamy w liście.

W naszej diecezji beatyfikacja „uzyska swoje przedłużenie”. – Przez blisko 3 lata obraz Jezusa Miłosiernego będzie odwiedzał nasze wspólnoty. Każda parafia przeżyje nawiedzenie obrazu jako czas świę-

Dobrze przeżyty Wielki Post prowadzi nas do właściwego świętowania tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego – przypomniał w liście bp Stefan Regmunt. NA ZDJĘCIU: Liturgia środy popielcowej w zielonogórskiej konkatedrze

tych rekolekcji i okazję do tego, aby każdy wierny mógł pogłębić swoją więź z Bogiem, postąpić na drodze świętości i odnowić życie chrześcijańskie swojej rodziny – wyjaśnia biskup.

Peregrynacja odbywać się będzie pod hasłem „Ożywmy modlitwę w rodzinie” i rozpocznie się w świębo-

dzińskim Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Uroczyste powitanie obrazu zaplanowano na 30 kwietnia o godz. 17.30. – Następnie obraz nawiedzi pozostałe parafie dekanatu, a później kolejne parafie w całej diecezji. W tym roku będą to wspólnoty w północnej części diecezji – wyjaśnia rzecznik prasowy kurii ks. Andrzej Sapieha.

Skarbonki pod młodzieżowym nadzorem

ZIELONA GÓRA, 11 MARCA. Młodzież z parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Zielonej Górze zbiera na pomoc chorym i cierpiącym do specjalnych skarbonek

Od kilku lat Caritas podejmuje akcję „Jałmużna wielkopostna”. – W tym roku odbywa się ona pod hasłem „Solidarni z chorymi”. Wspieramy szczególnie te osoby, których nie stać na leczenie i sprzęt rehabilitacyjny. Chcę zaznaczyć, że zebrane do specjalnych skarbonek pieniądze w całości pozostają do dyspozycji parafii – powiedziała Anna Maria Fedurek, rzecznik prasowy diecezjalnej Caritas. W akcję włączyło się dotąd 40 Parafialnych Zespołów Caritas i osoby indywidualne. – Oczywiście, będę zbierać pieniądze, bo chcę pomóc osobom potrzebującym – powiedziała Iza Horowska (na zdjęciu pierwsza z lewej) z parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP na zielonogórskim Chynowie, która wraz z koleżankami włączyła się w akcję Caritas.

Sprzeciwiał się złu

REPRODUKUCJA KS. WITOLD LESNER

ZIELONA GÓRA. Z okazji 51. rocznicy śmierci gen. bryg. Stanisława Taczaka (na zdjęciu), pierwszego dowódcy powstania wielkopolskiego, 13 marca w parafii Podwyższenia Krzyża Świętego została odprawiona Msza św., którą poprzedziło złożenie kwiatów i zapalenie znicza przed portretem dowódcy. – Generał pokazywał, jak walczyć ze złem. Dobrze pasuje do niego powiedzenie: „z diabłem nie można tańczyć – trzeba z nim walczyć”. On tę walkę podjął dla dobra ojczyzny – mówił podczas Eucharystii ks. Jan Pawlak, kapelan zielonogórskiego koła Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego 1918–1919. Na uroczystość przybyły poczty sztandarowe szkół, wojska i organizacji kombatanckich. **wl**

Do parafii wracają bogatsi

GŁOGÓW. Coroczne rekolekcje wielkopostne dla parafialnych zespołów Caritas odbyły się od 11 do 13 marca w Domu „Uzdrowienia Chorych” im. Jana Pawła II. Poprowadził je ks. Radosław Horbatowski, który wraz z uczestnikami rozważał tematy dotyczące postu, modlitwy i jałmużny. – Rekolekcje umacniają, dają siłę do dalszej pracy. Mieliliśmy wspólne Msze

święte, Drogę Krzyżową, Gorzkie Żale i spotkanie z pracownikami diecezjalnej Caritas. Rozmawialiśmy m. in. o przekazywaniu 1 proc., a także o akcji wakacyjnej i Dniu Dziecka – mówiła Sylwia Grzyb z Zielonej Góry. – Po takim zatrzymaniu się wracamy bogatsi duchowo do swoich parafii – dodała Elżbieta Białęcka z Sulechowa. **kg**

KATARZYNA GAUZA

Udział w rekolekcjach wzięło ponad sto osób z całej diecezji z 33 PZC

Zrób wielkanocną kartkę

CARITAS. Do 23 marca dzieci ze świetlic Caritas z terenu całej diecezji mogą wziąć udział w konkursie na projekt kartki wielkanocnej. – Kartki muszą być wykonane własnoręcznie i podpisane na odwrocie imieniem,

nazwiskiem, z wiekiem dziecka oraz pełną nazwą świetlicy. Ważne, by dominowały na nich symbole chrześcijańskie – podkreśla Anna Maria Fedurek, rzecznik prasowy diecezjalnej Caritas. Najlepszy projekt zostanie wzorem

Zastrzyk duchowy i intelektualny

KATARZYNA GAUZA

W oazie uczestniczyło 35 osób. Młodzi przyjechali m.in. z Gorzowa Wlkp., Żagania, Żar, Zielonej Góry, Międzyrzecza i Glińska

GOŚCIKOWO-PARADŹ. Oaza modlitwy to weekendowe rekolekcje dla animatorów Ruchu Światło-Życie. Wielkopostne skupienie oazowicze przeżywali od 11 do 13 marca w domu rekolekcyjnym przy Wyższym Seminarium Duchownym. Pod kierunkiem ks. Daniela Gepperta poprowadziła je diakonia życia. – Przyjechałam, żeby pobyć z ludźmi o podobnych przekonaniach,

wyciszyć się i przygotować do przeżycia Wielkiego Postu – dodaje Agnieszka Polit z Międzyrzecza. Poza modlitwą nie zabrakło czasu na integrację i wykłady. Animatorzy wysłuchali m.in. prelekcji dr Laury Grześkowiak nt. naprotechnologii. Zdaniem Marty Habury z Głogowa, to świetny pomysł. – Bo oprócz doświadczeń duchowych otrzymaliśmy również „zastrzyk intelektualny – tłumaczy. **kg**

Ważna wygrana szczypiornistów

ZIELONA GÓRA. Meczu o takiej randze w Winnym Grodzie jeszcze chyba nie było. 12 marca polscy szczypiornisi pod wodzą Bogdana Wenty pokonali drużynę ze Słowenii 32:27, rewanżując się za porażkę na wyjeździe w meczu eliminacyjnym mistrzostw Europy. – Cieszę się, że podnieśliśmy się po tamtej porażce, i że udało nam się dziś wygrać – mówił po meczu Krzysztof Lijewski. Wygrana naszych reprezentantów, przy jednoczesnym zwycięstwie Ukrainy nad Portugalią, dała Biało-Czerwonym awans na drugie miejsce w tabeli grupy trzeciej. Mistrzostwa odbędą się w styczniu przyszłego roku w Serbii. Awans uzyskają dwa najlepsze zespoły. **kk**

KRZYSZTOF KRÓL

Słoweńska obrona musiała w Zielonej Górze uznać wyższość Biało-Czerwonych

Proces w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Gorzowie Wlkp.

Papież przed sądem

Wprawdzie św. Urban I już dawno podlega prządkom niebieskim, ale w sądzie toczy się właśnie postępowanie w jego sprawie.

To nie scenariusz filmu science fiction.

Do WSA w Gorzowie Wlkp. trafiła skarga Marcina Targowickiego. Zielonogórzanin nie chce, aby św. Urban I, opiekun winiarzy, był patronem Winnego Grodu.

W listopadzie 2009 roku Rada Miasta wydała oświadczenie w sprawie ustanowienia św. Urbana I patronem miasta. Po akceptacji Watykanu, wyrażonej w dekreście Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, miasto przyjęło 31 sierpnia stosowną uchwałę, ustanawiającą świętego patronem Zielonej Góry. Przeciwstawia się temu tylko jeden zielonogórzanin.

– Nie wolno narzucać nikomu swojego światopoglądu. Ja mam inny niż panujący wszechobecnie w naszym kraju rzymskokatolicki. Jestem antyklerykałem, więc daję opór sile, która narzuca wszystkim obywatelom, czy tego chcą, czy nie, swój światopogląd – przekonuje.

– W skardze nie ma żadnego przykładu naruszenia wolności. Uchwała miasta nie nakłada na mieszkańców jakichkolwiek obowiązków – odpowiada Walerian Piotrowski, jeden z przedstawicieli komitetu zbierającego podpisy za ustanowieniem św. Urbana patronem miasta.

Żądania bez podstaw

W sprawie skargi sąd zebrał się 9 marca. Rozprawa jednak jak szybko się rozpoczęła, tak szybko się skończyła. W postępowaniu chcieli uczestniczyć Walerian Piotrowski i Stanisław Stojanowski-Han, którzy we wniosku napisali m.in.

Godz. 10.17. Sala nr 2 w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Gorzowie Wlkp. Dopiero po rozpatrzeniu odwołania będzie ustalona kolejna data rozprawy

„wynik tego postępowania dotyczy naszego interesu prawnego jako mieszkańców Zielonej Góry”. Sąd nie wyraził zgody na ich uczestnictwo i odroczył sprawę. Teraz obaj panowie mają czas na odwołanie od decyzji. – Będziemy się odwoływać, bo została naruszona zasada równości – mówił tuż po rozprawie S. Stojanowski-Han. – Z jednej strony dopuszcza się ustawowo możliwość zaskarżenia uchwały Rady Miasta, a z drugiej – obywatel nie może stanąć w obronie takiej uchwały – dodał W. Piotrowski. Odwołanie można złożyć w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w Warszawie.

Rozprawa dotyczyła Zielonej Góry, ale w sądzie nie pojawił się żaden przedstawiciel radnych miasta ani prezydenta. – Uważam, że to niedopełnienie powinności przewodniczącego Rady Miasta. Powinien zadbać o ochronę interesów rady – uważa mecenas Piotrowski. Rada Miasta przekazała informację o skardze do Prezydenta Miasta, a ten, po konsultacjach z prawnikami, w dokumencie z 12 listopada, napisał: „Żądania Pana Marcina Targowickiego wzywające do usunięcia naruszenia prawa nie mają podstaw prawnych”.

Nietolerancyjny ateizm

Zielonogórzanie broniący uchwały nie zgadzają się, że narusza ona prawo samorządowe. – Rada Miasta podjęła uchwałę o ustanowieniu św. Urbana I patronem Zielonej Góry, przyjmując m.in. za podstawę swojej uchwały petycję obywateli, a więc potrzebę obywatelską mieszkańców miasta, a także fakt, że już w czerwcu 2010 r. Stolica Apostolska zatwierdziła decyzję ustanawiającą św. Urbana patronem Zielonej Góry – wyjaśnia Walerian Piotrowski. – Sądzę, że Rada Miasta działała w zakresie swoich kompetencji, albowiem uwzględniła potrzebę wielu mieszkańców w sferze duchowo-historycznej, a także dostrzegła pozytywne znaczenie dla miasta, dla jego tożsamości, historii i wizerunku, jakie ma ustanowienie świętego patrona – dodaje. Zdaniem Waleriana Piotrowskiego, cała sprawa wyrasta „z nietolerancyjnego ateizmu”. – Chcącego wypchnąć wszystko, co nie jest akceptowane, z przestrzeni publicznej. Na tej podstawie można także zakwestionować wieżę kościelną – wyjaśnia. ■

Moim zdaniem

MARIAN MIŁEK
PROFESOR, SENATOR
RP VI KADENCJI
I ZIELONOGÓRZANIN
– Jest uchwała Rady
Miasta. Procedura

została przeprowadzona zgodnie z prawem, a uchwała przyjęta w sposób demokratyczny. Ta uchwała nie jest sprzeczna z obowiązującym prawem, zanim zostanie podpisana przez wojewodę, najpierw sprawdzają ją jego służby. Dlatego nie było żadnych podstaw, aby sprawę kierować do sądu. A jeśli ktoś się taki znalazł, to uważam, że mógłby lepiej w tym czasie pomyśleć, co może pozytywnego zrobić dla Zielonej Góry i dla mieszkańców. To ogólnie przyjęty zwyczaj, że miasta mają patronów. W Winnym Grodzie, jak sama nazwa wskazuje, jest duża tradycja winiarska, która obecnie się odradza. Tym bardziej wybór patrona był uzasadniony.

ŚWIECCY W HISTORII LOKALNEGO KOŚCIOŁA.

– To była taka kobieta, która w jednej ręce trzymała małe dziecko, a w drugiej miała pisma św. Jana od Krzyża i je czytała – mówi bp Paweł Socha.

tekst

KRZYSZTOF KRÓL

krkrol@goscniezielny.pl

Miała męża i dzieci, ale wszyscy mówili o niej „siostra Maria z Żar”. – Spotkałem Marię, gdy byłem jeszcze w seminarium i ten kontakt nigdy już się nie urwał. Była dla mnie przykładem słuchania Ducha Świętego, posłuszeństwa Kościołowi, pracy wewnętrznej, przykładem zawierzenia do końca Bogu – mówi ks. Zbigniew Tartak z Kolska. W historii Kościoła na Ziemiach Zachodnich znajdziemy nie tylko przykłady wyjątkowych kapłanów, ale także świeckich.

Chciała do zakonu

Maria Jurczyńska z domu Modzelewska urodziła się w 1919 roku w Rosji, ale dzieciństwo i lata młodzieńcze spędziła na Wołyniu. Uczyła się u Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Maciejowie i Jarosławiu. Tam wstąpiła do Krucjaty Eucharystycznej Dzieci, a w gimnazjum do Sodalitki Maryi Niepokalanej. „Gdy miałam 12 lat, na przerwach międzylekcyjnych, podsłuchiwałam pod drzwiami

Mama kleryka

kaplicy konferencji rekolekcyjnych dla gimnazjum na temat Ducha Świętego. To był początek zakochania się, rozmiłowania w Duchu Świętym” – napisała Maria Jurczyńska. W liceum hasło sióstr niepokalanek „Deus Solus” – „Tylko Bóg” uczyniła swoim.

Chciała wstąpić do zakonu, ale przeszkodził jej w tym wybuch wojny. – Aby mieć opiekę dla siebie, siostry i ciężko chorej, spracowanej matki, zgodziła się wyjść za mąż za Stanisława Jurczyńskiego – tłumaczy Agnieszka Barzowska, która w zeszłym roku obroniła pracę magisterską na temat Marii Jurczyńskiej. Wojenna tułaczka zaprowadziła ostatecznie małżonków do Żar. Mąż, przedwojenny harcerz i prezes Akcji Katolickiej, przez 25 lat uczył w założonym przez siebie technikum budowlanym, a Maria zajmowała się domem, ale wśród codziennych obowiązków zawsze miała czas na modlitwę i lekturę duchową. – Każdego dnia wstawała o czwartej rano. Szła ponad trzy kilometry na Mszę św., odmawiając po drodze Różaniec i przygotowując się do Komunii św. Wszędzie chodziła z Biblią – mówi Agnieszka Barzowska.

Dom Jurczyńskich zawsze był otwarty i pełen ludzi. Przybysz mógł liczyć na dobre słowo i nie odchodził głodny. Ciągłe też przychodzili sąsiedzi z różnymi problemami i u mamy od-

najdywali pomoc, nadzieję i pociechę. A każda porada kończyła się wspólną modlitwą – opowiada najmłodsza z pięciorga rodzeństwa Anna Maria Kusz.

Kochany Duchu Święty

Początki katolickiej Odnowy w Duchu Świętym w Polsce to rok 1975. W naszej diecezji pierwsze wspólnoty powstawały pod koniec lat 70. w Zielonej Górze i Żarach. W ich początki mocno wpisała się Maria Jurczyńska. – Posługa modlitwy wstawienniczej i prowadzone przez nią Seminarium Nowego Życia były podwalinami wielu grup. Bez

wątpienia była propagatorką Odnowy w Duchu Świętym na Zachodzie Polski – zauważa bp Paweł Socha. W doświadczenie wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym wprowadził ją ks. prał. Marian Piątkowski z Poznania. – Była członkiem Ogólnokrajowego Zespołu Koordynatorów Odnowy w Duchu Świętym i koordynatorem w naszej diecezji. Owocem tej służby były liczne nawrócenia, odnalezione powołania i codzienne życie z Bogiem – tłumaczy ks. Zbigniew Tartak. – Jej dom był także miejscem spotkań modlitewnych. Tutaj wiele osób przychodziło, prosząc o pomoc przy rachunku sumienia i rozważaniu woli Bożej. Dla wszystkich pozostała w pamięci jako „mama” – dodaje.

Bycie pionierką wspólnoty charyzmatycznej nie było jednak łatwe. – Nie zawsze spotykała się ze zrozumieniem. Kapłani i świeccy nie byli przekonani o poprawności tego rodzaju modlitwy. Była to nowość, której często nie akceptowano – zauważa A. Barzowska. Była pokorna i ufała Bogu, mówiąc: „Duchu Święty! Kochany! Jakżeś taką gapę sobie wybrał, to teraz za nią mów”.

Na papieskich pokojach

Przełomem w posłudze Marii Jurczyńskiej była wizyta charyzmatyka o. Toma Forresta, ówczesnego przewodniczącego Międzynarodowego Biura Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej, który przyjechał do jej domu 12 listopada 1980

Pragnieniem mojego serca jest, aby Jezus także i mnie jak kruche marne naczynie wziął w swoje ręce i zechciał przelewać swoją łaskę tak jak w życiu mojej mamy – mówi Anna Maria Kusz POWYŻEJ: Maria Jurczyńska w latach młodości

ARCHIWUM ANNY MARII KUSZ

KRZYSZTOF KRÓL

ów i duchaczy

roku. Przez 5 dni prowadził konferencje i spotkania dla żarskiej grupy modlitewnej. – Zaraz po wyjeździe ojca Toma przyszło zaproszenie z seminarium łódzkiego, aby prowadzić dzień skupienia. Przez szereg lat siostra Maria była zapraszana z konferencjami na rekolekcje dla kleryków, kapłanów i świeckich oraz do posługi modlitwy wstawienniczej – wyjaśnia ks. Zbigniew Tartak. – Jej wyjątkowymi „dziećmi” byli klerycy. Potrafiła, jak nikt ich zrozumieć, doradzić. Była przy tym bardzo wymagająca, bo chciała, by jej duchowe dzieci wznosiły się na świętych kapłanów. I potrafiła zafascynować ich Bogiem – dodaje A. Barzowska.

W 1981 roku pojechała do Rzymu na IV Międzynarodową Konferencję Liderów Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej, która odbywała się od 4 do 9 maja. Uczestniczyły w niej 523 delegatów z 24 krajów wszystkich kontynentów. Polską delegację tworzyło pięć osób: ks. B. Dębowski z Warszawy, J. Pawlak z Łodzi, ks. M. Piątkowski z Poznania, ks. Schulz z Piotrowa i Maria Jurczyńska z Żar. Mieli oni okazję być też na prywatnej audiencji u Jana Pawła II. Na odwrocie jednego ze zdjęć wykonanego przez Artura Mari zanotowała: „Ojciec Święty mówi: »Ja też chcę się z wami modlić. Ja też jestem z wami, ale muszę dopiero się nauczyć... Jak to dobrze, że pani to czyni ze swoim biskupem«”.

Radosny pogrzeb

Maria Jurczyńska cały czas pozostawała w kontakcie z hierarchią kościelną. Bp Paweł Socha ma w swoim archiwum wiele listów od niej. – Była bardzo obeznana w duchowości. Teksty zawarte w tych listach świadczą, że była człowiekiem o bardzo głębokim życiu wewnętrznym. Nieustannie przebywała w obecności Boga – podkreśla biskup i cytuje fragment jednego z listów: „Oni wszyscy są przekonani [chodzi o księży], że trzeba oglądać wszystkie filmy i przeczytać wszelką lekturę młodzieżową, bo inaczej wspólnego języka z młodzieżą nie znajdą. W ten sposób sprowadzą się do ich poziomu życia i bycia. (...) Oni muszą cofnąć się na pozycję zerową. Zobaczyć Boga, doświadczyć Boga. Jemu samemu dać inicjatywę i wolną rękę, wtedy dopiero zrozumieją, że dawanie odpowiedzi na młodzieżowe problemy zdobywa się nie w oglądaniu do północy telewizorze i z różnych lektur, ale u stóp tabernakulum”.

Służba dniem i nocą nie pozostawała bez wpływu na jej i tak bardzo kruche zdrowie. – Pojawiły się kłopoty z nogami, niedotlenienie i niewydolność krążenia. Coraz częściej musiała posługiwać się kulami. Wskutek upadku nastąpiło złamanie ręki, pęknięcie obojczyka,

– Spotkanie z Janem Pawłem II w 1981 roku przy okazji IV Międzynarodowej Konferencji Liderów Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej

a później dwóch żeber – tłumaczy ks. Tartak. – Odtąd już więcej nie chodziła. Rozwijająca się choroba kręgosłupa pozwalała tylko na pozycję siedzącą. Taki stan trwał ponad trzy lata – dodaje. Odeszła do wieczności 18 marca 1996 roku. – Nawet pogrzeb mamy, zamiast zwykłego żalu i łez, był piękną uroczystością wypełnioną pieśnią radości i chwały – wspomina córka. – Siostra Maria prosiła, aby na jej pogrzebie śpiewano radośnie oraz żeby do trumny ubrać ją w wiosenną sukienkę w kwiecistą łączkę. Tak też się stało. Jej pochówek, który odbył się 21 marca, w pierwszy dzień wiosny, był podobny do święta. Zdawać by się mogło, że odbywa się wesele, a nie uroczystości pogrzebowe – dodaje A. Barzowska. ■

W pracy nad tekstem korzystałem z książki „Modlitwa wstawiennicza” Marii Jurczyńskiej oraz pracy magisterskiej Agnieszki Barzowskiej pt. „Życie i działalność Marii Jurczyńskiej w latach 1919–1996”

Dom rekolekcyjny

Nadal istnieje Diecezjalny Dom Rekolekcyjny i Pomocy Charytatywnej „W Duchu Świętym” w Żarach (Kunice). Jego inicjatorką była Maria Jurczyńska. Organizowane są tam nie tylko rekolekcje dla grup modlitewnych Odnowy w Duchu Świętym, ale m.in. rekolekcje ogólne dla młodzieży, studentów i dorosłych, a także rekolekcje dla małżeństw, anonimowych alkoholików czy osób uwikłanych w hazard. Więcej: www.domrekolekcyjnyzary.pl

Na marginesie **pisze...**

felieton

WALDEMAR HASShistoryk, muzealnik, publicysta
skryba_hass@op.pl**O czytaniu
książek...**

Alarm! Statystycznie zbyt mało czytamy! W moim mieście jest jedna księgarnia (firma) z prawdziwego zdarzenia, kilka punktów handlowych, głównie po marketach (nowości wydawnicze między skarpetkami a promocją czekoladek) oraz czasem jakieś sezonowe stoisko z podręcznikami. Są wprawdzie biblioteki, ale one mają swoje kłopoty, np. problem z dostępnością tytułów. Biorąc pod uwagę różne elementy tej czytelniczej układanki – począwszy od cen książek, przez system edukacji szkolnej, po ich obecne, kulturowe znaczenie – sądzę, że jesteśmy wpychani głównie przez decydentów w jakąś cywilizacyjną przepaść. Wielu z nich ma – jak się zdaje – ten sam kłopot, co bohaterka anegdoty, opowiadającej o starym, oksfordzkim profesorze Garrod (przytoczonej w biografii J.R.R. Tolkiena przez Michaela Corena), w kontekście pierwszej wojny światowej. Otóż „(...) pewna dama natknęła się na niego, gdy czytał książkę w oksfordzkiej księgarni. Oburzona zapytała, dlaczego wraz z innymi nie jest na froncie we Francji, broniąc cywilizacji. »Szanowna pani – odparł profesor, ledwie unosząc głowę znad książki – to ja jestem cywilizacją«. Czytajmy – ojczyzna w potrzebie! Czytajmy dla siebie... ■

W hołdzie dla patrona wioski

Hejnał św. Wojciecha

Zdzisław
**skomponował
dla Wojciecha
muzykę, która może
stać się wizytówką
750-letniej
miejscowości.**

Zdzisław Musiał znany jest przede wszystkim z organizowania Letnich Koncertów Organowych w Międzyrzeczu, których jest pomysłodawcą, oraz Lubuskiego Weekendu Gitarowego. Jest też nauczycielem w miejscowej szkole muzycznej, gdzie uczy gry na gitarze. Ma jednak szansę zyskać sławę jako twórca „Hejnału wioski Święty Wojciech”. – Obecnie mieszkam w Międzyrzeczu, ale w Świętym Wojciechu urodzi-

KS. WITOLD LESNER

Zdzisław Musiał chciałby, aby „Hejnał wioski Święty Wojciech” był grany z wieży kościelnej w każdą niedzielę

łem się i spędziłem wiele szczęśliwych lat. Mam sentyment do tej wioski – wyjaśnia swoje motywacje pan Musiał. W roku 2009, w czasie obchodów jubileuszu 750-lecia tej przylegającej do Międzyrzecza miejscowości, postanowił, że skomponuje hejnał. – Czerpałem z bogatej historii hejnałów, dodając akcenty z tradycji ziemi lubuskiej – mówi muzyk. Praca nad utworem dopiero niedawno została zakończona. Prapremiere przewidziano na 13 marca. – Pomysł przyjęliśmy pozytywnie – powiedziała w rozmowie z GN Teresa Filus, sołtys wioski Święty Wojciech. – Jeszcze nie wiem, kiedy będziemy wysłuchiwać tego utworu. Sprawa jest nowa i musimy o tym pomyśleć, ale to ciekawy pomysł naszego mieszkańca, bo pan Musiał nadal jest tu zameldowany – dodała pani sołtys.

Ks. Witold Lesner

Kapucyni z Gorzowa zorganizowali duchowe przygotowanie

Nie mówcie nic, słuchajcie

W parafii św. Stanisława Kostki trwa dziewięciodniowe przygotowanie do beatyfikacji Jana Pawła II.

Wtw. białym kościółku ojcowie kapucyni modlą się w intencji wyniesienia na ołtarze „naszego Papieża”, jak o nim mówimy. – Chcemy przede wszystkim dać okazję do wspólnej modlitwy i refleksji, by teksty Jana Pawła II pomogły spotkać się z Jezusem. Papież nadal może nas prowadzić – mówi o. Henryk Cieniuch OFMCap, proboszcz i gwardian.

– Proponujemy dwie rzeczy. W niedzielę podczas wszystkich Mszy św. modlimy się o beatyfikację i potrzebne dla nas łaski. Wtedy też zachęcamy, by w tygodniu przedłużyć tę modlitwę w osobistych i rodzinnych prośbach. Druga rzecz to „Czwartki eucharystyczne z Janem Pawłem II” – wymienia kapucyn.

Podczas godzinnej czwartkowej adoracji Najświętszego Sakramentu

KS. WITOLD LESNER

Jan Paweł II codziennie wiele godzin spędzał przed tabernakulum. Przygotowując się do beatyfikacji, prosimy dla siebie o potrzebę takiej modlitwy, jakiej przykład dał nam papież – mówił o. Apoloniusz

czytane są słowa Papieża Polaka, jest krótkie rozważanie, a po nim czuwanie w milczeniu. – Zachęcam do 10-15 minut całkowitego milczenia. Nie mówcie nic, nie odmawiajcie teraz litanii czy Różańca. Słuchajcie. Wsłuchajcie się w to, co przez słowa papieża chce wam

powiedzieć Pan Bóg – zachęcał o. Apoloniusz Leśniewski OFMCap, który prowadził pierwsze czuwanie. Każde niedzielne i czwartkowe spotkanie będzie pogłębieniem duchowości modlitwy w nauczaniu Jana Pawła II.

Ks. Witold Lesner

Wkrótce XXXIII Diecezjalna Pielgrzymka Maturzystów

Duchowy dowód osobisty

Zanim złączą zdawać maturę, są zaproszeni na jeszcze jeden egzamin. – Nie będzie odpytywania ani żadnych ocen – zapewniają organizatorzy. **Ale potrzebna jest decyzja.**

Zgodnie z długoletnią tradycją diecezjalni maturzyści uczestniczą w Niedzielę Bożego Miłosierdzia w pielgrzymce na Jasną Górę. – W tym roku ze względu na beatyfikację Jana Pawła II i peregrynację obrazu Jezusa Miłosiernego w naszej diecezji i matury postanowiliśmy zmienić termin na 10 kwietnia – wyjaśnia diecezjalny duszpasterz młodzieży ks. Roberto Patro. Hasło tegorocznego pielgrzymowania to: „Miłosierdzie. Twój egzamin zaufania”. – Egzamin może to brzmieć dość mocno, ale chcemy uczyć naszych maturzystów zaufania do Boga, aby całe swoje życie powierzyli Jemu, bo wtedy będzie przynosiło konkretny owoc – tłumaczy ks. Patro.

„Przywitaj się, przekonaj się, zdecyduj i zaufaj” – tak nazywają się kolejne punkty programu. – „Przywitaj się” to znaczy bardzo wcześniej rano spotkać się Matką Bożą – tłumaczy Bartłomiej Dobrzyński z kurii biskupiej. – „Przekonaj się” – to konferencja. Będzie nie tylko słowo, ale także obraz, ruch, muzyka i śpiew. – Chcemy młodym opowiedzieć o miłosierdziu w różny sposób – wyjaśnia ks. Patro. Każdy uczestnik otrzyma także obrazek Jezusa Miłosiernego wyglądający jak dowód osobisty. Zaproponujemy,

ARCHIWUM BIURA PRASOWEGO JASNEJ GÓRY

W zeszłym roku ok. 3 tys. maturzystów w całej diecezji spotkało się z bp S. Regmuntem

aby stale nosili go przy sobie. Potem „zdecyduj”, czyli moment osobistej decyzji powierzenia swojego życia Bogu na Eucharystii. I wreszcie „zaufaj”, a więc akt zawierzenia przed cudownym obrazem Matki Jasnogórskiej.

Wielu dorosłych nie trzeba przekonywać do organizacji wyjazdu z młodzieżą. Z maturzystami z gorzowskiego Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących co roku jeździ katechetka Bogumiła Olesińska. – To nie jest modlitwa o cudowne zdanie matury, bo jeśli ktoś się nie uczy, to i tak nie zda. Moi maturzyści wiedzą, dokąd i po co jadą. Chrześcijanin w ważnych momentach swojego życia powinien jechać do naszej duchowej stolicy – przekonuje.

kk

Szczegóły na stronie: www.ddm.org.pl

Wejść na Jasną Górę

ELA CZAJKA
KATOLICKIE LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCE (KLO)
W ŻARACH

– Na pielgrzymce pragnę podziękować Maryi za trzy lata nauki w liceum, a także za spotkanie wspaniałych i wartościowych ludzi, prosić o mądrość i światło Ducha Świętego na czas maturalnych oraz o pomoc w wyborze kierunku studiów.

DAWID SIANKIEWICZ
KLO W ZIELONEJ GÓRZE

– Jadę, by się pomodlić o dobre zdanie matury. Będę prosił o pomoc w nauce, w codziennych obowiązkach i o zdrowie dla mojej rodziny. Nigdy nie byłem na Jasnej Górze, również dlatego chcę tam pojechać.

MARIUSZ WYSAKOWSKI
KLO W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM

– Jadę, bo Maryja jest moją Matką i Ją kocham. Chcę wzmocnić się modlitewnie i duchowo. Będę prosił o pomoc w rozeznaniu mojego życiowego powołania i właściwy wybór dalszej drogi. Moje przygotowania polegają przede wszystkim na przystąpieniu do spowiedzi, aby z czystym sercem stanąć przed Maryją

zaproszenia

Festiwal Życia

Od **24 do 27 marca** będziemy mogli w Zielonej Górze m.in. zobaczyć sztukę teatralną, obejrzeć film i wziąć udział w koncercie. Kulminacyjny punkt obchodów to Msza św. z duchową adopcją dziecka poczętego w kościele Najświętszego Zbawiciela 27 marca o godz. 12.00. Po niej ulicami Zielonej Góry pod pomnik Jana Pawła II przy kościele Ducha Świętego przejdzie Marsz dla Życia. Przed marszem będziemy mogli przekazać paczkę pieluszek oraz oddać krew. Szczegóły: www.spr.zgora.pl

Rekolekcje z tańcem

„Nadeszły gody baranka” – rekolekcje z tańcem dla małżeństw połączone z modlitwą tańcem i zajęciami ruchowymi poprowadzą Marcin i Monika Gajdowie **od 6 do 7 maja** w Sanktuarium Matki Cierpliwie Słuchającej w Rokitanie. Informacji i zgłoszenia: Marcin Gajda – 500 863 104.

Ciekawe wykłady

Na prelekcję biblisty ks. dr Andrzeja Oczachowskiego: „Listy św. Pawła” **22 marca** i ks. Witolda Lesnera „Duchowość Kartuzów” **29 marca**

zaprasza zielonogórski KIK. Spotkania odbywają się w Sali klubu przy ul. Bułgarskiej 30 (budynek plebani). Początek o godz. 19.00

Światowy Dzień Młodzieży

Przeżywanie Światowego Dnia Młodzieży w Niedzielę Palmową zaplanowano w trzech największych miastach diecezji: Zielonej Górze, Gorzowie Wlkp. oraz Głogowie. Będzie adoracja krzyża oraz Eucharystia pod przewodnictwem biskupa. Hasło spotkania: „Zbudowani i zakorzenieni na Chrystusie”. Szczegóły: www.ddm.org.pl

PANORAMA PARAFII **pw. Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny w Bożnowie**

Jak księżyc w nowiu

Codzienne życie w parafii to wspólna praca kolejnych proboszczów i parafian. Troska o życie duchowe łączy się tu z dbaniem o wygląd zewnętrzny.

Pierwsza wzmianka o kościele w Bożnowie pochodzi z 1291 roku. W ciągu wieków świątynia miała wielu gospodarzy. Korzystali z niej protestanci i katolicy. Zakony jezuitów i augustianów oraz księża misjonarze pełnili tu swoją posługę. Do roku 1972 należała do archidiecezji wrocławskiej, a obecnie do diecezji zielonogórsko-gorzowskiej. Parafię tworzy dziś niespełna 1300 osób, z których większość to repatrianci ze Wschodu i ich potomkowie. – Dla mnie nazwa naszej wsi jest niesamowita. „Boż-nów”, czyli jak księżyc w nowiu zwrócony całkowicie jest w stronę słońca, tak my powinniśmy zwracać się cali do Boga – wyjaśnia własną teorię Stanisław Martyniak. – Mam nadzieję, że kiedyś tak się stanie – dodaje z uśmiechem.

Świecy dla parafii

Już tradycją w parafii stało się zaangażowanie rodziców dzieci przystępujących do Pierwszej Komunii św. Dzięki nim co roku przybywa w parafii jakiś ważny element. W ten sposób powstały wokół kościoła Droga Krzyżowa, grota Matki Bożej czy pomnik Jana Pawła II, a wewnątrz m.in. obrazy Maryi i Miłosierdzia Bożego, ławki i konfesjonał. – Nie wszyscy regularnie uczestniczą w życiu religijnym, ale na tych, którzy są, można zawsze liczyć – tłumaczy zaangażowanie parafian ks. Władysław Urbanik. Jedną z takich osób jest Stanisław Martyniak, który był tenorem w parafialnym chórze, a teraz służy na Mszy św. czytaniem Pisma Świętego czy śpiewaniem psalmu. – Jestem

Pierwszą Komunię św. przeżywają dzieci i ich rodzice, którzy z tej okazji co roku pozostawiają w parafii jakiś trwały ślad
PONIŻEJ: Dla członków zespołu „Złote Łany” w 2009 roku dużym przeżyciem była możliwość zaśpiewania Maryi w Ostrej Bramie w Wilnie

praktykującym chrześcijaninem i czymś oczywistym jest dla mnie, że otrzymanymi od Boga talentami trzeba służyć – wyjaśnia pan Stanisław. Z jego inicjatywy w Bożnowie w każdy piątek odprawiana jest Droga Krzyżowa. – Pewnego roku w Wielkim Tygodniu jako element dekoracji służyło oblicze Jezusa z Całunu Turyńskiego otoczone koroną cierniową. Bardzo mnie poruszył ten widok. Zrodziło się wtedy pragnienie odmawiania Drogi Krzyżowej przez cały rok – dzieli się parafianin. Od dwóch lat ta modlitwa wpisuje się w życie duchowe parafii.

Ludowa wizytówka

Stowarzyszenie Muzyków Ludowych „Złote Łany” to znak firmowy Bożnowa. Wokalno-instrumentalny

zespół założyli członkowie byłego chóru parafialnego w 2004 roku. – Śpiewamy dosłownie wszystko. Pieśni religijne, ludowe, w tym również kresowe, patriotyczne i biesiadne – wymienia Tadeusz Błach, sołtys Bożnowa i prezes stowarzyszenia. – Teraz, z okazji beatyfikacji Jana Pawła II, przygotowujemy m.in. nową aranżację „Barki”, którą będziemy śpiewać na trzy głosy – dodaje. „Złote Łany” występują nie tylko z okazji miejscowych czy regionalnych wydarzeń, ale koncertują też za granicą, w ośrodkach polonijnych na Ukrainie, Litwie czy na Węgrzech. W swoim dorobku mają wiele nagród wyśpiewanych na przeglądach i festiwalach, nagrali również kilka płyt. Opiekunem artystycznym jest muzyk Paweł Franczyk.

Ks. Witold Lesner

Zapraszamy na Msze św. niedzielne

Bożnow – **9.00, 12.00**
 Chrobów – **10.30**

Zdaniem proboszcza

– Nie wyobrażam sobie życia duchowego bez nabożeństwa do Serca Pana Jezusa. W czasie

intronizacji Najświętszego Serca cała parafia oddała się całkowicie Jezusowi i jestem głęboko przekonany, że Pan Bóg na co dzień kieruje naszym życiem. Cieszmy się, że co jakiś czas sami parafianie przychodzą z konkretną inicjatywą. Tak zrodził się np. pomysł cotygodniowej, całorocznej Drogi Krzyżowej. Każdorazowo rekolekcje parafialne są tematyczne i prowadzą je zawsze zakonnicy z innego zgromadzenia. To przynosi owoce. Dla przykładu, w 2005 roku franciszkanin zapoczątkował grupę o. Pio. Wcześniej michalita wprowadził codzienną modlitwę do św. Michała Archanioła, a jezuita nabożeństwo za wstawiennictwem św. s. Faustyny, kiedy to modlimy się szczególnie za chorych i cierpiących. Ważne jest apostołstwo chorych, w ramach którego regularnie odwiedzam ok. 25 osób, i stowarzyszenie Dobrej Śmierci Matki Bożej Bolesnej. Dla mnie, jako księdza, radością jest to, że nikt z tego grona nie umarł bez sakramentów.

Ks. Władysław Urbanik

Urodził się w Besku (woj. podkarpackie) w 1947 roku. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1974 roku w Krakowie. Wikariuszem był w Sulcinie, Krośnie Odrz. i Gorzowie Wlkp., proboszczem – w Zelechowie, Chwielicach i od 17 lat w Bożnowie.